

give for Jorden i ubebygget Stand under Hensyn til Jordstykkets Beskaffenhed og Beliggenhed og til en i økonomisk Henseende god Anvendelse". Nu er det mig vel klart, at der kan rejses en mulig endog kraftig Kritik mod denne Formulering, det kan der mod en hvilken som helst Formulering, men jeg skal gøre opmærksom paa, at det ikke er uden Grund, naar den højtærede Finansminister har valgt den her foreliggende, thi, som jeg ogsaa tror, han gjorde opmærksom paa i sin Fremsettelsestale, er det Ord til andet den Grundregel, der findes i Instruksen for Prøvevurderingen i 1911. Denne Instruks, som blev udarbejdet af Finansministeriet i Forbindelse med Overskyldraadet, har været forelagt for dette høje Ting i 1912, og det Udvalg, som havde Vurderingsresultatet til Behandling, godkendte udtrykkeligt og enstemmigt de Principper, der var nedlagte i denne Instruktion. Derfor mener jeg, Finansministeren maa have nogen Ret til at anse sig for at være paa den sikre Side, naar han benytter den Formulering, han her gør. Men selvfølgelig er dette kun de ydre Grundrids. Den nærmere Udførelse tilhører ved denne ligesom ved de tidligere Prøvevurderinger Finansministeriet og Overskyldraadet, og de vil have nærmere at udforme det Grundprincip, der er nedlagt i Lovforslaget.

Udover dette ønsker jeg intet at sige angaaende selve Principspørgsmaalet om Jordskyldvurderingen og ikke heller angaaende de allerede her i Tinget behandlede Resultater af den store Prøvevurdering i 1911. Det er jo muligt, at ærede Medlemmer fra forskellige Sider vil komme ind derpaa. Jeg ønsker dog straks at sige, at jeg ikke anser det for nyttigt i dette Øjeblik at komme ind paa en saadan principiel Drøftelse, som ikke er nødvendig, for at man kan enes om det her foreliggende Lovforslag, lige saa lidt som en principiel Drøftelse i Spørgsmaalet om Jordskyldvurderingen har været nødvendig for at opnaa Enighed om Rigtigheden af at gaa til de tidligere Prøvevurderinger. Derimod tror jeg, at det at tage en stor Drøftelse af dette vigtige Samfundsspørgsmaal op paa en Tid, hvor to Kommissioner sidder og overvejer det, og paa en Tid, hvor det ikke positivt ligger for, meget snarere vil kunne træde hindrende i Vejen for en fornuftig Ordning i Fremtiden, end det vil kunne fremme den.

Jeg kan altsaa i og for sig tiltræde begge Forslagets Hovedbestemmelser. Men

hvad Vurderingen i 1914 angaar, det at tage Vurderingen 5 Aar før, end den efter den bestaaende Lov skulde være, vil jeg tilstaa, at jeg ikke er uden store Betæneligheder derved, Betæneligheder, som dog — lad mig straks sige det — vil kunne overvindes, i alt Fald i det væsentlige, ved nogle Tilføjelser til Lovforslaget.

Det lader sig jo ikke nægte, at dette Lovforslag i Realiteten vil have Virkningen af et forøget Skattepaalæg. Naar man befinder sig i en Periode med afgjort Stigning i de faste Ejendommens Priser og tager den almindelige Grundvurdering, hvorpaa en vigtig Statsskat direkte og en anden meget vigtig Statsskat, Formueskatten, indirekte hviler, 5 Aar tidligere, end det er bestemt i den gældende Lov, tager den i en Periode, hvor der altsaa er stærk Stigning fra Aar til Aar, er det klart, at det vil medføre forøgede Byrder for Skatteyderne og forøget Indtægt for Statskassen. Hvor stor denne Stigning vil blive, er det selvfølgelig umuligt at have nogen Mening om, men vi har nogen Vejledning i de Opgivelser, som Statistisk Bureau giver os Aar for Aar om de opnaaede Salgspriser, beregnede pr. Tønde Hartkorn, særlig for Gaardhartkorn og for Hushartkorn uden Besætning og Inventar, og der viser sig netop for de to sidste Aar, 1911 og 1912, efter en kortvarig Stilstandsperiode i 1910, en stærk Genoptagelse af den Stigning, vi allerede havde tidligere. Det har for hvert af Aarene 1911 og 1912 været en gennemsnitlig Stigning af 300 Kr. pr. Tønde Gaardhartkorn, og alene for 1912 har der for Hushartkornets Vedkommende været en Stigning af 500 Kr. Jeg vil, hvis man vil lægge disse Opgivelser til Grund, anse det for sandsynligt, at der vil vise sig en Stigning i Ejendomsskyldens Udbytte paa omtrent 10 pCt. — jeg ved ikke, om det falder sammen med, hvad den højtærede Finansminister har tænkt sig.

Der er dog forskellige Momenter, som det er umuligt paa nærværende Tid at have nogen Mening om, og navnlig er der to Momenter, som modvirker hinanden i denne Sag. Det ene er Udstykingen, som bringer en Del af det Hartkorn — for at bruge det gamle Udtryk —, der tidligere har hørt til større Ejendomme og ikke har nydt godt af Fradragsreglerne i Ejendomsskyldloven, ind under disse Fradragsregler, idet den skaber smaa Ejendomme. Der er en anden Aarsag, som virker i modsat Retning, nemlig den almindelige Prisstigning, der selvfølgelig i